

## «ΚΛΑΥΣΑΤΕ ΟΛΟΛΥΖΟΝΤΕΣ»



**Εδάφιο μνήμης:** «Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας.» Ματθαίο 6/ς 21.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 5/ε' 1-6, Ψαλμ. 73/ογ' 3-19, Α' Σαμ. 25/κε' 2-11, Λευιτ. 19/ιθ' 13, Λουκά 16/ις' 19-31, Μαθ. 5/ε' 39.

Η παγκόσμια επιτυχία που γνώρισε το τηλεπαιχνίδι «Ποιος θέλει να γίνει εκατομμυριούχος», μαρτυρεί την επιθυμία των ανθρώπων να γίνουν πλούσιοι. Τα πλούτη όμως δεν είναι αυτό που νομίζουν οι περισσότεροι. Μελέτες δείχνουν ότι η αύξηση του εισοδήματος ακολουθεί το νόμο της φθίνουσας απόδοσης: πέραν του ότι δίνεται η δυνατότητα να ζουν πιο άνετα, τα πλούτη δεν εξασφαλίζουν την ευτυχία. Οι ουσιαστικές σχέσεις, η επαγγελματική αποκατάσταση, και μία ζωή με σκοπό είναι που συνήθως συμβάλλουν περισσότερο στην ευτυχία κάποιου, και όχι τα πλούτη. Τα καλύτερα πράγματα, όπως ένας καλός λόγος, ένα χαμόγελο, ένας πρόθυμος ακροατής, η καλοσύνη, η αποδοχή, ο σεβασμός, ένα άγγιγμα συμπάθειας και η ειλικρινής φιλία, είναι δωρεάν.

Ακόμη πιο πολύτιμα είναι τα δώρα του Θεού: πίστη, ελπίδα, σοφία, υπομονή, αγάπη, ικανοποίηση και πολλές άλλες ευλογίες που έρχονται από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας. Η ειρωνεία είναι ότι ενώ οι περισσότεροι Χριστιανοί συμφωνούν μ' αυτήν την αντίληψη, ο καθημερινός τρόπος ζωής τους δείχνει ότι συνήθως ο εγωισμός έχει την κυριαρχία. Όπως θα δούμε αυτήν την εβδομάδα, η απληστία είναι μεγάλο λάθος, και έχει τρομερές συνέπειες.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου

## Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΑ ΑΠΟΔΟΘΕΙ!

Το 5/ε' κεφάλαιο του Ιακώβου ξεκινάει έντονα: «Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας» (Ιακ. 5/ε' 1). Αναμφίβολα, αυτό τραβά την προσοχή των αναγνωστών. Στην Ιακ. 1/α' 10,11 υπενθυμίζει στους πλούσιους την προσωρινότητα της περιουσίας τους. Στο 5/ε' κεφάλαιο προτρέπει εκείνους που βασίζονται επίμονα στα πλούτη να κλάψουν και να θρηνήσουν, σαν να βιώνουν τώρα την επικείμενη κρίση τους. Αυτή η ζωντανή περιγραφή μας φέρνει στο νου την μεγάλη θεϊκή τιμωρία των ασεβών που θα πραγματοποιηθεί την περίοδο ακριβώς πριν την Δευτέρα Παρουσία (δείτε Λουκά 17/ιζ' 27-29, Β' Τιμ. 3/γ' 1,2, Αποκ. 18/ιη' 3,7). Μία παρόμοια συμπεριφορά διαποτίζει την εκκλησία του Θεού των τελευταίων ημερών (Αποκ. 3/γ' 17). Αξιοσημείωτο είναι ότι ο όρος «ταλαιπωρίας» που διαβάζουμε στην Ιακ. 5/ε' 1 συναντάται και στην περιγραφή της Λαοδίκειας ως «ταλαίπωρος», στην Αποκ. 3/γ' 17.

Υπάρχει τόση αδικία στον κόσμο, και ιδιαίτερα στον οικονομικό τομέα. Ορισμένες φορές είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί ορισμένοι πλουτίζουν εκμεταλλευόμενοι τους φτωχούς, και το χειρότερο, μοιάζει να ξεφεύγουν! Διαβάστε Ψαλμ. 73/ογ' 3-19. Τι ελπίδα υπάρχει σ' αυτά τα εδάφια σχετικά με αυτό το χρόνιο πρόβλημα;

Στα προφητικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, βλέπουμε ένα ενδιαφέρον για δικαιοσύνη, και την υπόσχεση ότι ο Θεός θα τα αναλάβει όλα. Όμως αυτή η ελπίδα δεν δείχνει να ελαφρύνει τη δύσκολη περίοδο της προσμονής για την επέμβαση του Θεού. Για παράδειγμα, όταν η αποστασία ήταν διαδεδομένη στο λαό του Θεού, ενώ η Βαβυλώνα με περηφάνια γόρταζε την δύναμη και την ευημερία της, ο προφήτης Αβακούμ έθεσε στον Θεό ορισμένες αιχμηρές ερωτήσεις (δείτε Αβ. 1/α' 2-4, 13,14). Ο Θεός με μία σύντομη και περιεκτική απάντηση ζητάει να Τον εμπιστευτούν και να Τον περιμένουν (Αβ. 2/β' 2-4), κάτι το οποίο ο προφήτης έκανε (δείτε Αβ. 3/γ' 17,18).

**ΣΚΕΨΗ:** Ποιες αδικίες σας εξοργίζουν; (Και σκεφτείτε ότι γίνονται πολλά ακόμη που δεν γνωρίζετε!) Αν και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για την αντιμετώπιση της αδικίας, πώς μπορούμε να δείξουμε εμπιστοσύνη στην υπόσχεση ότι όταν όλα τελειώσουν, η δικαιοσύνη του Θεού θα αποδοθεί;

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου

## «Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΑΣ ΕΣΑΠΗ»

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 2,3. Για πιο θέμα μας προειδοποιεί εδώ ο Ιάκωβος; Αν και τα λόγια του είναι σκληρά, σε ποιον πλούτο αναφέρεται; Ποιο είναι το βασικό μήνυμα;

Σάπιος πλούτος, σκληρόβρωτα ρούχα, σκουριασμένα μέταλλα όπως ο χρυσός και το ασημί – αυτές οι εικόνες μας δείχνουν το πόσο γρήγορα κινείται ο πλανήτης μας προς τον αφανισμό. Η οικονομική κατάσταση του κόσμου δείχνει να οδεύει από την μία κρίση στην άλλη, ενώ ακόμη και όταν έρχονται «καλές» εποχές, διαρκούν ελάχιστα και αμέσως μετά ακολουθεί και πάλι ύφεση. Η εικόνα της οικονομικής σταθερότητας που η παγκόσμια αγορά ενδεχομένως προσφέρει, είναι σε μεγάλο βαθμό υποθετική. Η αστάθεια αυξάνεται καθώς διευρύνεται το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Η ίδια κατάσταση επικρατούσε και την εποχή που ο Ιάκωβος έγραψε την επιστολή. Οι φτωχοί πλήθαιναν ενώ οι πλούσιοι ήταν απαθείς με την κακή κατάσταση των στερημένων γύρω τους.

Εξετάστε τις παρακάτω περιπτώσεις και αναφέρετε τις επιπτώσεις που είχε ο πλούτος (ή η έλλειψή του) στη ζωή τους:

1. Νάβαλ (Α' Σαμ. 25/κε' 2-11)
2. Εζεκίας (Β' Βασ. 20/κ' 12-19)
3. Πέτρος (Πράξ. 3/γ' 1-10)

Αργά ή γρήγορα όλοι κάποιοι στιγμή χάνουμε την επιθυμία μας για πλούτο. Καταλαβαίνουμε την περιορισμένη του αξία, και ίσως την σκοτεινή του πλευρά. Τα χρήματα έχουν την αξία τους, το πρόβλημα όμως ξεκινάει όταν οι άνθρωποι τους δίνουν ακόμη μεγαλύτερη αξία απ' όσο πρέπει. Ο Ιάκωβος λέει ότι τα χρήματα θα είναι «εις μαρτυρίαν εναντίον» όσων κάνουν κακή χρήση τους (Ιακ. 5/ε' 3). Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: Έχει μεγάλη σημασία το πώς χρησιμοποιούμε τα χρήματα. Η εικόνα της φωτιάς δίνεται για να μας αφυπνίσει και να μας δείξει πόσο σοβαρές είναι οι επιλογές που κάνουμε στη διαχείριση των χρημάτων μας. Επισωρεύουμε πλούτο που μία μέρα θα καταναλωθεί από τις φλόγες ή αποταμιεύουμε για την αιωνιότητα; (Δείτε Λουκά 12/ιβ' 33,34).

**ΣΚΕΨΗ:** Σκεφτείτε το πώς χρησιμοποιείτε τα χρήματα και πώς αυτό επηρεάζει τη σχέση σας. Τι δείχνει η απάντησή σας, για τη σχέση σας με τα χρήματα;

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου

## ΟΙ ΚΡΑΥΓΕΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Στην επιστολή του Ιακώβου συναντάμε διαφορετικές κατηγορίες πλούσιων, όπως μεγαλέμπορους που κόβονται κατά τη διάρκεια των επιδιώξεών τους (Ιακ. 1/α' 11), επιχειρηματίες που προχωρούν σε αγωγές προκειμένου να προστατεύσουν τις δικές τους επενδύσεις (Ιακ. 2/β' 6), και γαιοκτήμονες που κατακρατούν τους μισθούς των εργατών τους (Ιακ. 5/ε' 4). Αυτά τα εδάφια περιγράφουν αρνητικά τους πλούσιους βάση της συμπεριφοράς τους στο παρελθόν, στο παρόν, αλλά και της μελλοντικής τους τιμωρίας. Αυτοί οι άνθρωποι θησαύρισαν εις βάρος των φτωχών (Ιακ. 5/ε' 3).

«Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφιά σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει» (Ιακ. 5/ε' 4). Συγκρίνετε με Λευιτ. 19/ιθ' 13, Δευτ. 24/κδ' 14,15, Ιερ. 22/κβ' 13. Ποια σημαντική αρχή συναντάμε όσον αφορά τη συμπεριφορά μας προς τους άλλους;

Η αυθημερόν πληρωμή του μισθού των εργατών, τους έδινε την δυνατότητα να καλύπτουν τις καθημερινές ανάγκες διαβίωσης της οικογένειάς τους. Η κατακράτηση του μισθού, αντιθέτως, σήμαινε πείνα για την οικογένεια. Επομένως, το θέμα που θίγει ο Ιάκωβος είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

Δεν πρέπει να μας παραξενεύει το γεγονός ότι ο Ιάκωβος μίλησε σκληρά απέναντι σε εκείνους που κρατούσαν τους μισθούς των εργατών τους. Η κατάχρηση από μόνη της είναι επιλήψιμη, όταν όμως ο πλούσιος κλέβει από τον φτωχό διαπράττει αμαρτία όχι μόνο ενάντια στον φτωχό αλλά και ενάντια στον ουρανό. Και όπως ο Ιάκωβος αναφέρει, τον κατάλληλο καιρό η δικαιοσύνη θα αποδοθεί.

«Τα πλούτη έρχονται με μεγάλες ευθύνες. Η άδικη απόκτηση πλούτου με αθέμιτα μέσα, όπως την καταπίεση της χήρας και των ορφανών ή την παραμέληση όσων έχουν ανάγκη, κάποια στιγμή θα καταλήξει στη δίκαιη ανταπόδοση, όπως αναφέρει και ο εμπνευσμένος απόστολος, “Ελθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες διά τας επερχομένας ταιλαιπωρίας σας”.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 2, σ. 682.

**ΣΚΕΨΗ:** Πώς συμπεριφέρεστε στους άλλους όταν πρόκειται για χρήματα; Τι δείχνουν οι συναλλαγές σας για τη Χριστιανική σας συμπεριφορά; Κατά πόσο αντανακλάτε τον χαρακτήρα του Χριστού;

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου

## ΘΡΕΜΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ (ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ)

«Ετρυφήσατε επί της γης, και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής» (Ιακ. 5/ε' 5 συγκρίνετε με Ιεζ. 16/ις' 49, Αμώς 4/δ' 1). Πώς αυτά τα εδάφια συνδέονται με τις πολυτελείς απολαύσεις;

Στην αρχαιότητα κυριαρχούσε η άποψη ότι υπήρχε μία σταθερή ποσότητα πλούτου που σήμαινε ότι εάν τα πλούτη κάποιων ανθρώπων αυξάνονταν, τότε τα πλούτη κάποιων άλλων είχαν μειωθεί. Με άλλα λόγια, οι πλούσιοι μπορούν να γίνουν πλουσιότεροι κάνοντας τους φτωχούς φτωχότερους. Η «δημιουργία» πλούτου χωρίς να επηρεάζει τα πλούτη των άλλων είναι μία σχετικά σύγχρονη ιδέα. Ορισμένοι μάλιστα ισχυρίζονται ότι οι πλούσιοι που γίνονται πλουσιότεροι μπορούν να βοηθήσουν και τους φτωχούς να πλουτίσουν. Από την άλλη, αναλογιζόμενοι τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις αναπτυσσόμενες και στις αναπτυσσόμενες χώρες για την εκμετάλλευση των λιγοστών πηγών, τα όρια για δημιουργία πλούτου δείχνουν να στενεύουν. Έτσι, το θέμα της άνιση κατανομής πλούτου, μας απασχολεί και σήμερα. Μία από τις πιο γνωστές ιστορίες του Ιησού σχετικά με την άνιση κατανομή πλούτου είναι η παραβολή του πλουσίου, και του φτωχού Λαζάρου (δείτε Λουκά 16/ις' 19-31). Την εποχή του Ιησού ήταν τυχεροί εάν είχαν δεύτερο ρούχο, και ευτυχημένοι εάν μπορούσαν να γιορτάσουν μία φορά το χρόνο. Απεναντίας, ο πλούσιος της παραβολής «ενεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην» (τα πιο ακριβά ρούχα) «ευφραινόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεπώς» (εδ. 19). Ο φτωχός Λάζαρος, εκτός του ότι ήταν πληγωμένος, αναγκαζόταν και να ζητιανεύει στην πύλη του πλουσίου για λίγα ψίχουλα. Σε αντίθεση με την επικρατέστερη άποψη, η παραβολή εστιάζει σ' αυτήν τη ζωή και όχι στην μετά θάνατο. Για την ακρίβεια, δεν γίνεται καμία αναφορά στους όρους «παράδεισος» και «κόλαση». Τόσο ο πλούσιος όσο και ο Λάζαρος, φαίνεται να είναι στο ίδιο μέρος (εδ. 23) – στον τάφο (άδης). Το χάσμα που υπάρχει ανάμεσά τους, δείχνει στο γεγονός ότι η αιώνια κατάληξη του ανθρώπου μετά τον θάνατο είναι αμετάβλητη. Επομένως, ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφερόμαστε τώρα στους ανθρώπους (όπως φαίνεται με τη φράση «Έχουσι τον Μωυσήν και τους προφήτας» στα εδ. 29,31), είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Δεν θα υπάρχει δεύτερη ευκαιρία στο μέλλον για να επανορθώσουμε: «όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε, πώς δύναται να αγαπά;» (Α' Ιωάν. 4/δ' 20).

**ΣΚΕΨΗ:** Τι πράγματα έχετε κάνει που έχετε μετανιώσει γι' αυτά και μπορείτε τώρα να επανορθώσετε και όχι αργότερα;

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου

## ΜΟΜΦΗ ΣΤΟ ΘΥΜΑ

Όταν κάνουμε κάποιο λάθος, η φυσική μας τάση είναι να αποφύγουμε την ευθύνη. Πολλές φορές οι άνθρωποι ρίχνουν την ευθύνη σε κάποιον άλλον – ακόμη και σε εκείνον που έσφαλλαν. Οι φονιάδες δικαιολογούνται επικαλούμενοι αυτοάμυνα ή ρίχνουν την ευθύνη στην ανατροφή τους. Υποστηρίζοντας ότι προκλήθηκαν, οι βιαστές κατηγορούν το θύμα τους. Τα ανδρόγυνα που χωρίζουν, έχουν τη τάση να αλληλοκατηγορούνται για τον αποτυχημένο γάμο τους. Εκείνοι που σκότωσαν τους Χριστιανούς τους είχαν κατηγορήσει εκ των προτέρων ως αιρετικούς. Είναι αλήθεια ότι ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές Του ότι, «έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώσει θέλει νομίση ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν» (Ιωάν. 16/ις' 2). Πιστεύεται ότι και ο Ιάκωβος θανατώθηκε για την πίστη του.

Υπό αυτό το φως, τα λόγια στην Ιακ. 5/ε' 6 έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα: «κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον, δεν σας αντιστέκεται». Πόσες φορές κατηγορήσατε άλλους ενώ στην πραγματικότητα το λάθος ήταν δικό σας; Σκεφτείτε ιδιαίτερα την τελευταία φράση του εδαφίου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αφήνουμε τους άλλους να μας εκμεταλλεύονται; Από την άλλη, πόσους διαπληκτισμούς θα είχατε αποφύγει εάν δεν αντιστεκόσασταν; Τι εννοεί ο Ιησούς όταν λέει «στρέψον εις αυτόν και την άλλην»; (Ματθ. 5/ε' 39). Πώς μπορούμε να το εφαρμόσουμε; (ή μήπως το πρόβλημα είναι ότι θέλουμε να εφαρμόσουμε κάτι το οποίο δεν πρέπει να εφαρμοστεί!)

Όπως είδαμε, ο Ιάκωβος αναφέρθηκε εκτεταμένα στους πλούσιους και στους φτωχούς. Ωστόσο, δεν καταδικάζει τους πλούσιους επειδή είναι πλούσιοι. Οι πράξεις και η συμπεριφορά τους είναι εκείνη που μετράει για τον Θεό. Παρομοίως, και το να είναι κάποιος φτωχός δεν σημαίνει ότι είναι και αγαπητός στον Θεό. «Οι πτωχοί τω πνεύματι» και οι πλούσιοι στην πίστη είναι εκείνοι που θα κληρονομήσουν τη βασιλεία (Ματθ. 5/ε' 3 και Ιακ. 2/β' 5). Αυτές οι εσωτερικές αρετές, δεν είναι απαραίτητο να σχετίζονται με την οικονομική μας κατάσταση. Μπορεί όμως και να σχετίζονται. Οι πλούσιοι (Αποκ. 3/γ' 17) μπορεί να έχουν μεγαλύτερη πνευματική ανάγκη από ό,τι νομίζουν. Ο Θεός προειδοποίησε το Ισραήλ όταν θα έμπαιναν στη Γη της Επαγγελίας και θα ευημερούσαν, να μην ξεχάσουν ότι όλες οι ευλογίες έρχονται από Εκείνον « όστις δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη» (Δευτ. 8/η' 11-18).

## ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Τα χρήματα έχουν τεράστια αξία επειδή μπορούν να κάνουν μεγάλο καλό. Στα χέρια των παιδιών του Θεού είναι τροφή στον πεινασμένο, νερό στο διψασμένο και ρούχα στο γυμνό. Είναι υπεράσπιση στον καταπιεζόμενο και μέσο βοήθειας στον άρρωστο. Αλλά τα χρήματα δεν έχουν περισσότερη αξία απ' ό,τι η άμμος, εκτός αν χρησιμοποιηθούν για να καλύψουν τις ανάγκες της ζωής, αν είναι ευλογία για τους άλλους κι αν συμβάλλουν για την προαγωγή του έργου του Χριστού. Τα σπιβαγμένα πλούτη δεν είναι απλώς άχρηστα, είναι κατάρρα. Σ' αυτή τη ζωή είναι παγίδα για την ψυχή, γιατί απομακρύνουν την αγάπη μας από τον ουράνιο θησαυρό... Εκείνος που καταλαβαίνει ότι τα χρήματά του είναι ένα τάλαντο από το Θεό, θα κάνει συνετή χρήση και θα θεωρήσει καθήκον του ν' αποταμιεύσει για να δώσει.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 275,276.

## ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Δείτε τις παρακάτω δηλώσεις: «Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς, και ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανειζοντος» (Παρ. 22/κβ' 7). «Πολλές φτωχίες οικογένειες είναι φτωχίες επειδή ξοδεύουν όλα τα χρήματα μόλις τα λάβουν... Δημιουργώντας χρέη, ο άνθρωπος πέφτει στην παγίδα του Σατανά που στήνει στις ψυχές.» Ε. Χουάιτ, Χ.Ο. σ. 290. Το να βοηθήσουμε κάποιον να μη βρεθεί χρεωμένος ή να τον αποτρέψουμε να χρεωθεί, αποτελεί μέρος του ευαγγελισμού «προς τους πτωχούς»; (Λουκά 4/δ' 18). Γιατί ναι, ή γιατί όχι;
2. Πώς μπορούμε να ξέρουμε εάν τα χρήματα υπηρετούν εμάς ή αν εμείς υπηρετούμε τα χρήματα; Δείτε Λουκά 16/ις' 10-13.
3. Η οικονομική ανισότητα υπάρχει παντού. Ορισμένοι έχουν δύο – τρία ακόμη και τέσσερα πολυτελή σπίτια, ενώ άλλοι είναι χαρούμενοι με το να έχουν έστω και λίγα ξύλα για καταφύγιο. Από τη μία έχουμε τους υπέρβαρους και από την άλλη τους υποσιτισμένους. Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι παίρνοντας από τους πλούσιους μπορούμε να δώσουμε περισσότερα στους φτωχούς. Άλλοι πάλι λένε ότι πλουτίζοντας οι πλούσιοι, θα μπορέσουν να σώσουν τους φτωχούς από την φτώχεια τους. Πώς μπορούμε εμείς ως Χριστιανοί να βοηθήσουμε στο πρόβλημα της φτώχειας; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε, και τι δεν πρέπει να κάνουμε;



Παρουσιάζει η έκδοση για  
iBooks της **Σχολής**  
**Σαββάτου**

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

[www.believechannel.org](http://www.believechannel.org)

